

СТОЛИЧНА ОБЩИНА СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, ул. Московска № 33, Тел. 93 77 591, <http://www.sofiacouncil.bg>

Столична община

Входящ №

СОА23-НЦ62-998-[1]

Регистриран на 14.03.2024

За проверка: <https://sofia.bg/registry-report>

ЧРЕЗ:

**Г-Н ЦВЕТОМИР ПЕТРОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СОС**

ДО:

ОБЩИНСКИТЕ СЪВЕТНИЦИ В СОС

ДОКЛАД

от проф. Вили Лилков – общински съветник

Относно: Премануване на улици в район Люлин с имената на основателите на ротарианското движение в България и на защитници на българските евреи в годините на Втората световна война

УВАЖАЕМИ ДАМИ И ГОСПОДА ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИЦИ,

На основание чл. 4, ал. 1, чл. 6, ал. 1, т. 2, чл. 8, ал. 1 и чл. 12, ал. 3 и ал. 4 от „Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община“ представям на Вашето внимание настоящия доклад с предложение и мотиви за преименуване на улици с цифрови имена в м.р. „Люлин 1“ – район Люлин, Столична община.

Направеното предложение е във връзка с:

1. Писмо-предложение до председателя на СОС вх. № СОА 23-НЦ 62 998 от г-н Атанас Каймакчиев – президент на Ротари клуб София във връзка с 90-годишнината от създаването на Ротари в България, когато страната ни влиза в редиците на най-старата и най-голяма неправителствена хуманитарна организация в света, която понастоящем има статут на наблюдател в ООН.

2. Предложение до кмета на Столична община от 7 юни 2016 г. от 20 души евреи – членове на клуб „Златна възраст“ при Организацията на евреите в България „Шалом“ за именуване на улица в София с името „Български праведници“, свързано с почитта към българите, защитавали българските евреи в годините на Втората световна война.

3. Особената роля, която имат за спасението на българските евреи митрополит Кирил Пловдивски (по-късно патриарх Кирил) и митрополит Неофит Видински.

4. Улиците, предложени за преименуване, са с цифрови имена, а съгласно чл. 11 от Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти цифрови имена на улици се допускат само в особени случаи – хипотеза, която в случая не е налице.

5. Улици с предложените имена не съществуват в Столична община, видно от писмо изх. № 07-00-53(1) от 2 февруари 2024 г. на ГИС – София.

Изпратено е уведомително писмо до кмета на район Люлин за становище.

Във връзка с гореизложеното, предлагам на Столичния общински съвет да подкрепи предложения проект на решение.

Приложения:

1. Проект за решение.
2. Извадка от цифровия модел на СОФКАР.
3. Становище от „ГИС-София“ ЕАД.
4. Биографични справки.
5. Писмо-предложение вх. № СОА 23-НЦ 62 998 от г-н Атанас Каймакчиев – президент на Ротари клуб София.
6. Писмо-предложение от 20 души евреи – членове на клуб „Златна възраст“ при Организацията на евреите в България „Шалом“.
7. Писмо до кмета на район Люлин за становище.

С уважение:

Проф. Вили Лилков

СТОЛИЧНА ОБЩИНА
СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

1000 София, вл. Московска № 33. Тел. 93 77 591. <http://www.sofiacouncil.bg>

ПРОЕКТ

РЕШЕНИЕ №

на Столичния общински съвет

от 2024 година

За: Премануване на улици в район Люлин с имената на основатели на ротарианското движение в България и на защитници на българските евреи в годините на Втората световна война

На основание чл. 21, ал. 1, т. 18 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл. 4, ал. 1, чл. 6, ал. 1, т. 2, чл. 8, ал. 1 и чл. 12, ал. 3 и ал. 4 от „Наредбата за именуване и преименуване на общински обекти, поставяне, преместване и премахване на паметници и художествени елементи на територията на Столична община“

СТОЛИЧНИЯТ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Преименува улици в м.р. „Люлин -1“ – район Люлин, Столична община, както следва:

1.1. ул. **337**, ситуирана от ОТ 209, през ОТ 102 до 103А по плана на м. „Бул. Сливница“, и продължението ѝ, отразено като поземлени имоти с идентификатори 68134.4356.908 и 68134.4356.159, с името „**Стойчо Мошанов**“;

1.2. ул. **335**, отразена в одобрените КККР като поземлени имоти с идентификатори 68134.4356.151 и 6834.4356.555, с името „**Патриарх Кирил**“;

1.3. ул. **102**, ситуирана от ОТ 207 (ул. Проф. Александър Станишев) през ОТ 127, ОТ 126 до ОТ 160 по плана на м. „Баба Парашкева“, с името „**Професор Стефан Ватев**“;

1.4. ул. **105**, ситуирана от ОТ 114, през ОТ 125, ОТ 126 до ОТ 102 по плана на м. „Бул. Сливница“, с името „**Марко Рясков**“;

1.5. ул. **104**, ситуирана от ОТ 104 до ОТ 163 по плана на м. „Баба Парашкева“, с името „**Генчо Стайнов**“;

1.6. ул. **108**, ситуирана от ОТ 107 през ОТ 110 до ОТ 119 по плана на м. „Баба Парашкева“, с името „**Инж. Георги Атанасов**“;

1.7. ул. **109**, отразена в одобрените КККР като поземлени имоти с идентификатори 68134.4356.22, 68134.4356.110 и 68134.4356.480, с името „**Български праведници**“;

1.8. ул. **116**, ситуирана от ОТ 62, през ОТ 78, ОТ 77 до ОТ 23 по плана на м. „Баба Парашкева“, с името „**Инж. Цвятко Кадийски**“;

1.9. ул. **117**, ситуирана от ОТ 115, през ОТ 55, ОТ 56, ОТ 58, ОТ 59, ОТ 60, ОТ 61, ОТ 62 до ОТ 63 по плана на м. „Баба Парашкева“, с името „**Иван Балабанов**“;

1.10. ул. **118**, отразена в одобрените КККР като поземлен имот с идентификатор 68134.4356.49, с името „**Митрополит Неофит Видински**“;

1.11. ул. **113**, ситуирана от ОТ 55, през ОТ 75, ОТ 74, ОТ 73, ОТ 72, ОТ 71 до ОТ 70 по плана на м. „Баба Парашкева“, с името „**Професор Любен Божков**“.

2. Възлага на кмета на Столична община да публикува решението по т. 1 в поне един местен ежедневник, както и в официалния сайт на Столична община.

3. Възлага на кмета на Столична община в срок до един месец от датата на вземане на настоящото решение да организира поставянето на обозначителни табели с новото наименование на улиците.

Настоящото решение е прието на заседание на Столичния общински съвет, проведено на 2024 г., Протокол №, точка от дневния ред, по доклад № 2024 г. и е подпечатано с официалния печат на Столичния общински съвет.

**Председател на Столичния
общински съвет:**

Цветомир Петров

София 1000, ул. Сердика 5
ЕИК: 000656403
тел: 02 930-79-21
факс: 02 980-58-52
disheva@gis-sofia.bg

Изх. № 07-00-212-[1]/05.03.2024 г.

ДО

Г-Н ВИЛИ ЛИЛКОВ

ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК КЪМ

СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

гр. София, ул. Московска № 33, ПК 1000

на Ваш изх. № СОА24-ТД26-2683/20.02.2024г.

Относно: Извадка от цифров модел

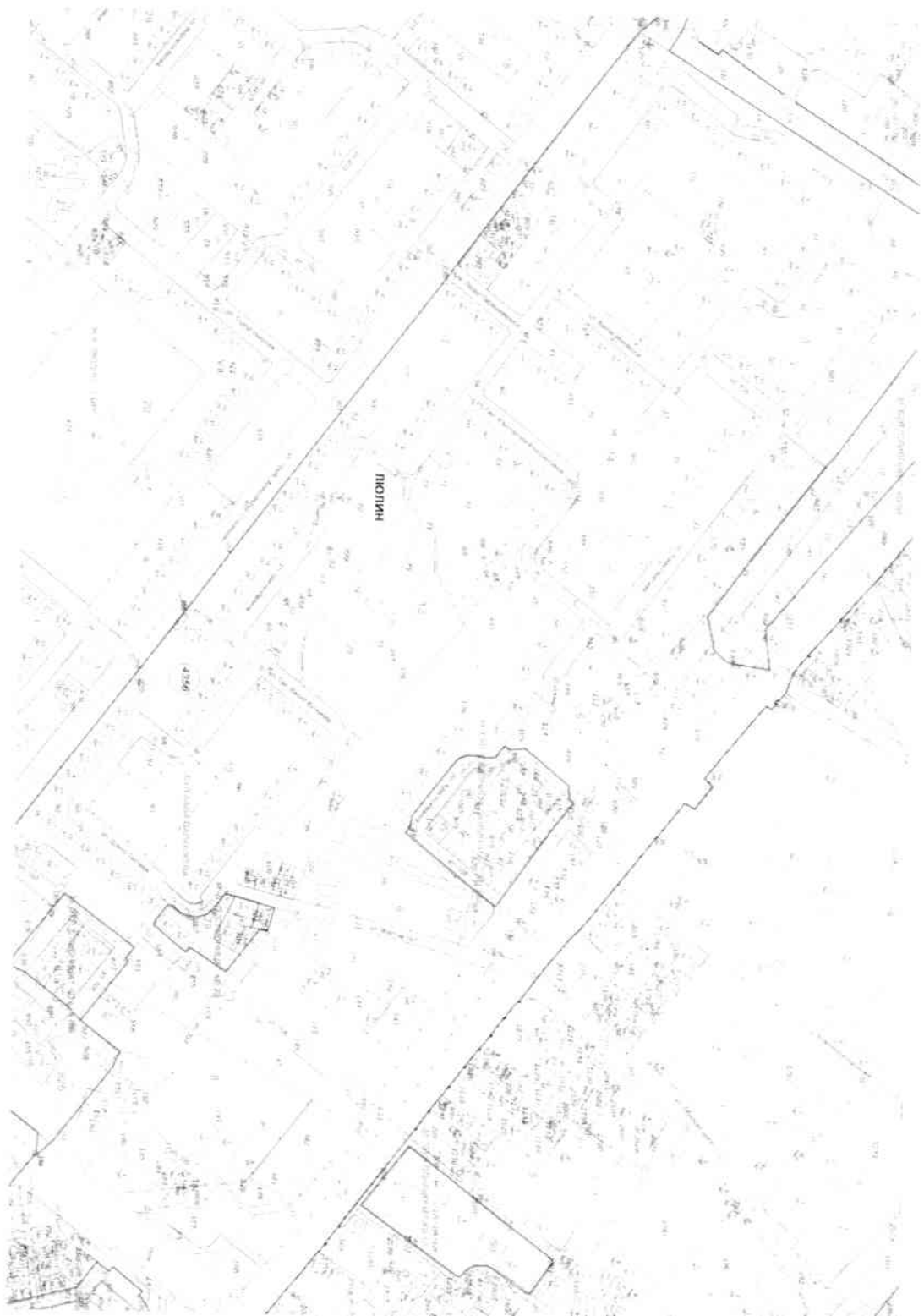
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛИЛКОВ,

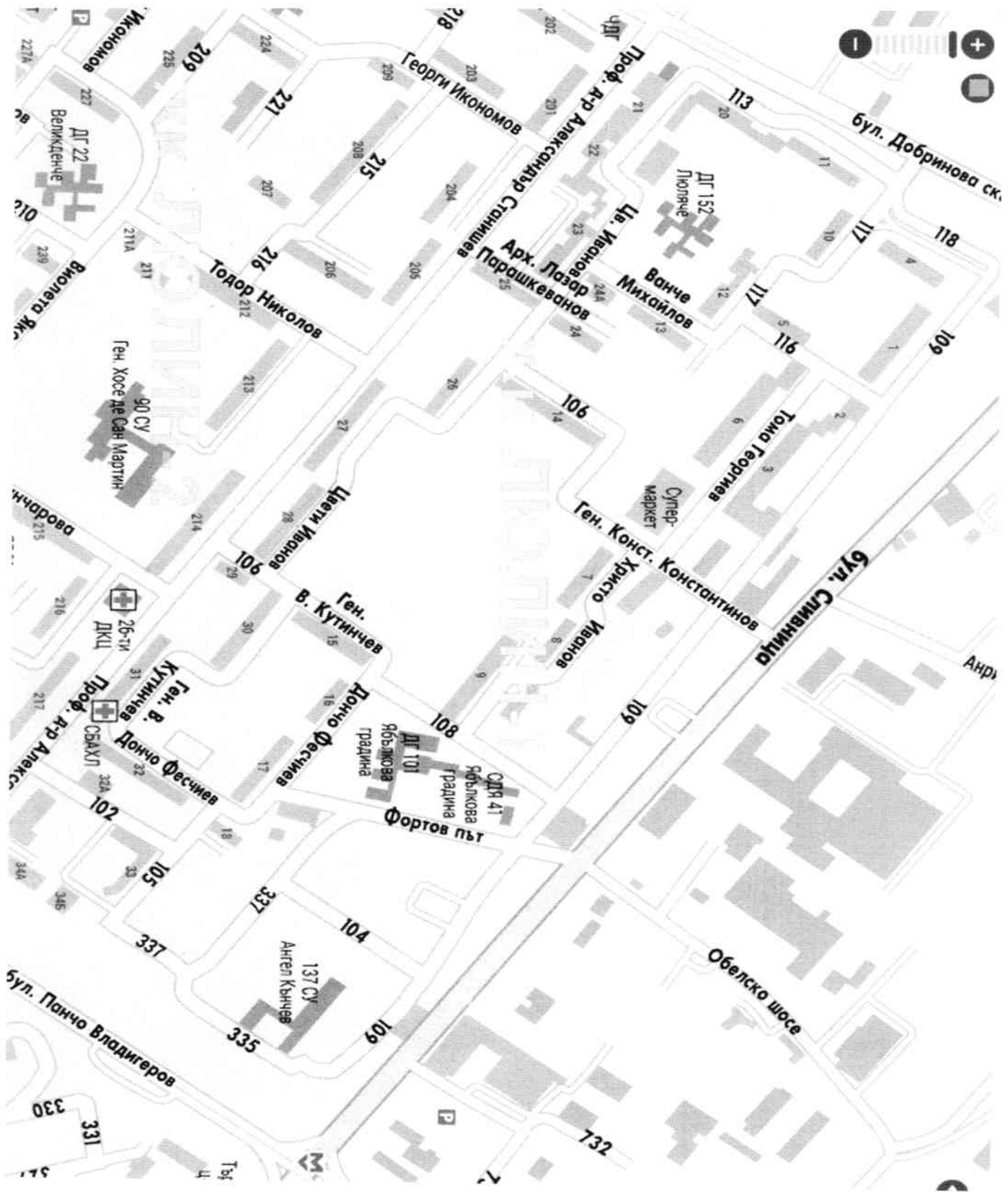
В отговор на Ваше писмо, регистрирано в деловодната система на "Географска информационна система – София" ЕООД с вх. № 07-00-212/20.02.2024 г., във връзка с подготвян от Вас доклад за преименуване на улици на територията на гр. София, район Люлин, приложено Ви предоставяме извадка от информационната система СОФКАР, поддържана от дружеството, за посочената от Вас територия.

Приложение: Съгласно текста.

X ВЕСЕЛКА ДИШЕВА
УПРАВИТЕЛ НА ГИС-СОФИЯ ЕООД

ББ/СД

бул. Добринова ск.

118

109

бул. Сливница

Андр

Обелско шосе

бул. Панчо Владигеров

732

104

109

335

337

337

105

102

105

331

330

329

328

327

326

325

324

323

322

321

320

319

318

317

316

315

314

313

312

311

310

309

308

307

306

305

304

303

302

301

300

299

298

297

296

295

294

293

292

291

290

289

288

287

286

285

284

283

282

281

280

279

278

277

276

275

274

273

272

271

270

269

268

267

266

265

264

263

262

261

260

259

258

257

256

255

254

253

252

251

250

249

248

247

246

245

244

243

242

241

240

239

238

237

236

235

234

233

232

231

230

229

228

227

226

225

224

223

222

221

220

219

218

217

216

215

214

213

212

211

210

209

208

207

206

205

204

203

202

201

200

199

198

197

196

195

194

193

192

191

190

189

188

187

186

185

184

183

182

181

180

179

178

177

176

175

174

173

172

171

170

169

168

167

166

165

164

163

162

161

160

159

158

157

156

155

154

153

152

151

150

149

148

147

146

145

144

143

142

141

140

139

138

137

136

135

134

133

132

131

130

129

128

127

126

125

124

123

122

121

120

119

118

117

116

115

114

113

112

111

110

109

108

107

106

105

104

103

102

101

100

99

98

97

96

95

94

93

92

91

90

89

88

87

86

85

84

83

82

81

80

79

78

77

76

75

74

73

72

71

70

69

68

67

66

65

64

63

62

61

60

59

58

57

56

55

54

53

52

51

50

49

48

47

46

45

44

43

42

41

40

Изх. № 07-00-53-[1]/02.02.2024

ДО

Г-Н ВИЛИ ЛИЛКОВ

ОБЩИНСКИ СЪВЕТНИК КЪМ
СТОЛИЧЕН ОБЩИНСКИ СЪВЕТ

гр. София, ул. Московска № 33, ПК 1000
на Ваш изх. № СОА24-ТД26-377/10.01.2024г.

Относно: Информация за имена на улици

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛИЛКОВ,

В отговор на Ваше писмо, регистрирано в деловодната система на "Географска информационна система – София" ЕООД с вх. № 07-00-53/10.01.2024 г., във връзка с подготвяни от Вас доклади за преименуване на улици на територията на гр. София, Ви предоставяме исканата информация, съгласно данните в поддържаната от дружеството информационна система СОФКАР:

1. Описание на улици по регулационен план

- ул. Тричко Велев – с името ул. Тричко Велев се описва улица, находяща се на територията на район Връбница и район Надежда-Столична община, която по устройствен план представлява различни улици, а именно:
 - първа част от ОТ 266 /бул. Ломско шосе/, през ОТ 274, ОТ 272 до ОТ 269 /ул. Петър Михайлов/ по плана на м. "ж.к. Връбница 2";
 - втора част от ОТ 269, през ОТ 308, ОТ 311, ОТ 314 до ОТ 315 /ул. Златен клас/ по плана на м. "ж.к. Връбница 2". Тази част може да бъде продължение на ул. Златен клас.
 - трета част от ОТ 315, през ОТ 203 по плана на м. "ж.к. Връбница 2", през ОТ 35, ОТ 36, ОТ 38, ОТ 39а, ОТ 39б, ОТ 40А, ОТ 40Б, ОТ 42а по плана на м. "НАДЕЖДА, ВРЪБНИЦА И БАКЪРЕНА ФАБРИКА".
 - четвърта част от ОТ 35, през ОТ 46 до ОТ 45 по плана на м. "НАДЕЖДА, ВРЪБНИЦА И БАКЪРЕНА ФАБРИКА".
- ул. Крум Кюлявков, находяща се на територията на район Изгрев-Столична община, се ситуира от ОТ 181 /ул. Никола Габровски/, през ОТ 199, ОТ 195, ОТ 194, ОТ 241, ОТ 235, ОТ 234 и ОТ 230 /ОТ 68/ по плана на м. „Дианабад“;

- ул. Иван Миланов, находяща се на територията на район Слатина – Столична община, се ситуира от ОТ 123а /ул. Братован/, ОТ 125, ОТ 125а до ОТ 55 по плана на м. "ЧАСТИ ОТ м. ПОДУЯНЕ И ГЕО МИЛЕВ";
- ул. Павел Шатев, находяща се на територията на кв. Факултета, район Красна поляна – Столична община, се ситуира от ОТ 258, през ОТ 259, ОТ 260, ОТ 261, ОТ 264, ОТ 265, ОТ 266, ОТ 267, ОТ 267А, ОТ 268 до ОТ 174 по плана на м. "ФАКУЛТЕТА";
- ул. Владимир Минков – Лотко, находяща се на територията на район Слатина – Столична община, се ситуира от ОТ 183 през ОТ 252, ОТ 251, ОТ 250, ОТ 249, ОТ 246, ОТ 436А, ОТ 245, ОТ 244, ОТ 243, 242, ОТ 242, ОТ 241А, ОТ 241 до ОТ 240 по плана на м. "ХРИСТО БОТЕВ";
- ул. Майор Агов, находяща се на територията на район Оборище – Столична община, се ситуира от ОТ 305 до ОТ 309 по плана на м. "ЗОНА Г-13";
- ул. Атанас Манчев, находяща се на територията на район Студентски – Столична община, се ситуира от ОТ 352 през ОТ 355, ОТ 357, ОТ 358, ОТ 372, ОТ 371, ОТ 327, ОТ 326, ОТ 26В, ОТ 319, ОТ 318, ОТ 318А, ОТ 316 до ОТ 303 по плана на м. "СТУДЕНТСКИ ГРАД" и продължаваща улица, отразена като поземлен имот с идентификатор 68134.1606.76 в одобрените КККР;
- ул. Граф Игнатиев, находяща се на територията на район Средец – Столична община, се ситуира от ОТ 223, през ОТ 151, ОТ 152 до ОТ 153 по плана на м. "ЗОНИ Г – ЦЕНТЪРА", и от ОТ 157, ОТ 158, ОТ 160, ОТ 59, ОТ 90, ОТ 89, ОТ 109, ОТ 117, ОТ 118 до ОТ 385 по плана на м. "ГЛАВЕН ГРАДСКИ ЦЕНТЪР-ЗОНИ Г8 И Г10";
- ул. Аксаков, находяща се на територията на район Средец – Столична община, се ситуира от ОТ 194 през ОТ 191, ОТ 190, ОТ 189 по плана на м. "ЗОНА А", и от ОТ 184, ОТ 67, ОТ 183, ОТ 68, ОТ 182 до ОТ 72 по плана на м. "ЗОНА А";
- ул. Жабокрек, находяща се на територията на район Надежда – Столична община, се ситуира от ОТ 74 през ОТ 73, ОТ 183 до ОТ 71 по плана на м. "ТОЛСТОЙ".

2. Описание на улици с цифрови имена, находящи се на територията на м. "ж.к. Люлин-1 м.р " и м. "ж.к. Люлин-2 м.р."

- Улици с цифрови имена, находящи се на територията на ж.к. Люлин-2 м.р.:
 - ул. 214, ситуирана от ОТ 258 през ОТ 259, ОТ 262, ОТ 263 до ОТ 264 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";
 - ул. 209, ситуирана от ОТ 281 до ОТ 319 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";
 - ул. 220, ситуирана от ОТ 248 през ОТ 255, ОТ 256, ОТ 257 до ОТ 258 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";

- ул. 221, ситуирана от ОТ 266 до ОТ 279 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";
 - ул. 218, ситуирана от ОТ 233 през ОТ 247, ОТ 248 до ОТ 249 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";
 - ул. 219, ситуирана от ОТ 247 до ОТ 246 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";
 - ул. 215, ситуирана от ОТ 250 през ОТ 270, ОТ 271 до ОТ 272 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";
 - ул. 216, ситуирана от ОТ 270 до ОТ 269 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";
 - ул. 207, ситуирана от ОТ 309 през ОТ 301, ОТ 298, ОТ 296, ОТ 295 до ОТ 214 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";
 - ул. 208, ситуирана от ОТ 291 до ОТ 295 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";
 - ул. 205, ситуирана от ОТ 294, през ОТ 292, ОТ 291, ОТ 289 до ОТ 290 по плана на м. Ж.К."ЛЮЛИН - 2 МР";
- Улици с цифрови имена, находящи се на територията на ж.к. Люлин-1 м.р.:
- ул. 337, ситуирана от ОТ 209, през ОТ 102 до 103А по плана на м. "БУЛ. СЛИВНИЦА", и продължението ѝ отразено като поземлени имоти с идентификатори 68134.4356.908 и 68134.4356.159;
 - ул. 335, отразена в одобрените КККР като поземлени имоти с идентификатори 68134.4356.151 и 68134.4356.555;
 - ул. 102, ситуирана от ОТ 207 /ул. Проф. Александър Станишев/, през ОТ 127, ОТ 126 до ОТ 160 по плана на м. "БАБА ПАРАШКЕВА";
 - ул. 105, ситуирана от ОТ 114 през ОТ 125, ОТ 126 до ОТ 102 по плана на м. "БУЛ. СЛИВНИЦА";
 - ул. 104, ситуирана от ОТ 104 до ОТ 163 по плана на м. "БАБА ПАРАШКЕВА";
 - ул. 108, ситуирана от ОТ 107 през ОТ 110 до ОТ 119 по плана на м. "БАБА ПАРАШКЕВА";
 - ул. 109, отразена в одобрените КККР като поземлени имоти с идентификатори 68134.4356.22, 68134.4356.110 и 68134.4356.480;
 - ул. 116, ситуирана от ОТ 62, през ОТ 78, ОТ 77 до ОТ 23 по плана на м. "БАБА ПАРАШКЕВА";
 - ул. 117, ситуирана от ОТ 115, през ОТ 55, ОТ 56, ОТ 58, ОТ 59, ОТ 60, ОТ 61, ОТ 62 до ОТ 63 по плана на м. "БАБА ПАРАШКЕВА";
 - ул. 118, отразена в одобрените КККР като поземлен имот с идентификатор 68134.4356.49;
 - ул. 113, ситуирана от ОТ 55 през ОТ 75, ОТ 74, ОТ 73, ОТ 72, ОТ 71 до ОТ 70 по плана на м. "БАБА ПАРАШКЕВА".

3. Улици с дублирани имена на територията на гр. София

Приложено Ви предоставяме в табличен вид, формат Microsoft Excel, списък с дублирани имена на улици на територията на гр. София.

4. Проверка за наличие на улици и площади с посочени наименования

- ул. Кирил Христов съществува на територията на гр. София, кв. Суходол, район Овча купел - Столична община и на територията на с. Кубратово, район Нови Искър - Столична община;
- улица с наименование "Св. Св. Константин и Елена" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Паисий Хилендарски" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- на територията на район Средец - Столична община съществува площад с наименование Петко Р. Славейков;
- улица с наименование "Български праведници" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- ул. Станислав Стратиев съществува на територията на гр. Баня, район Баня - Столична община;
- ул. Теодор Траянов съществува на територията на район Надежда - Столична община;
- с името "Удру Уилсън" съществува площад на територията на район Лозенец - Столична община;
- ул. Хан Тервел съществува на територията на район Подуяне - Столична община;
- ул. 24-ти май съществува на територията на с. Казичене, район Панчарево - Столична община и на територията на с. Желява, район Кремиковци - Столична община;
- на територията на район Илинден - Столична община съществува площад с наименование Юрий Захарчук;
- улица с наименование "Асен Христофоров" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Братя Дипчеви" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Борис Вазов" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Митрополит Неофит Видински" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Александър Гиргинов" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Марко Рясков" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;

- улица с наименование "Христо Явашев (Христо)" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Патриарх Кирил" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Инж. Георги Атанасов" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Проф. Любен Божков" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Проф. Стефан Ватев" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Инж. Цвятко Кадийски" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Стойчо Мошанов" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Генчо Стайнов" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община;
- улица с наименование "Иван Балабанов" към настоящия момент не съществува на територията на Столична община.

5. Данни за площи на улични платна и тротоари на териториите на район Изгрев, район Подуяне, район Надежда и район Витоша – Столична община

Приложено Ви предоставяме в табличен вид, формат Microsoft Excel, поисканата в допълнение справка за площи на улични платна и тротоари, и дължини на улици за териториите на район Изгрев, район Подуяне, район Надежда и район Витоша – Столична община.

Приложение: Съгласно текста.

Управител:

В. Дишева

Изготвил:

СД

РОТАРИ КЛУБ СОФИЯ, ХОТЕЛ Даунтаун, бул. Васил Левски 27 София
Седмична среща всеки понеделник от 12.30,

Столична община

Входящ №
СОА23-НЦ62-998

Регистриран на 22.12.2023

За проверка: <https://sofia.bg/registry-report>

До г-н Председателя на
Столичния общински съвет

Уважаеми г-н председател,

През настоящата година се отбелязва 90-годишнината от създаването на Ротари в България, когато страната ни влиза в редиците на най-старата и най-голяма неправителствена хуманитарна организация в света, която понастоящем има статут на наблюдател в ООН.

В българските предвоенни Ротари клубове са работили видни представители на стопанския, научен и творчески елит на страната. Във връзка с отбелязването на 90-тата годишнина и в рамките на изключително ползотворното многогодишно сътрудничество между Софийския Ротари клуб и Столичната община, Ротари клуб София предлага да бъдат наименувани подходящи улици на имената на някои от най-изтъкнатите ротарианци на България, с особено голям принос за развитието и напредъка на страната ни през първата половина на ХХ век.

С уважение
Атанас Каймакчиев,
Президент на РК София

ПРИЛОЖЕНИЕ: Списък на предложените ротарианци

Биографични бележки

1. Инж. Георги Атанасов

Роден е през 1874 г. в Сливен. Завършва Техническата военна академия във Виена със стипендия от Военното министерство. Две години служи в инженерни войски. Заминава за Дрезден, където следва строително инженерство. Специализира в Дюисбург по специалността стоманобетонни постройки и железни мостове. През 1908 г. е сред основателите на дружество „Гранитоид“ и в продължение на 37 години е директор на най-голямото индустриално предприятие у нас за цимент, каменни въглища, електроенергия, фабрики за течни газове, гипс. Създава дружество „Орион“ за използване на рилските води за производство на електроенергия и дружество „Пирин“ за добив на въглища. Започва разработването на рудните богатства на Родопите, построява въжена линия с дължина 43 км, флотационна фабрика и др. Започва разработването на Маришкия въглищен басейн и ръководи изграждането на циментова фабрика „Вулкан“.

Приет е за член на Ротари клуб София на 7 май 1936 г. с класификация „Енергодобив“. Изключителен меценат и спонсор. Дава пари за изграждането на паметника на Хаджи Димитър в Сливен, за новата сграда на сливенската гимназия, подпомага българската църква „Св. Стефан“ в Истанбул. Подарява цимента и желязото за изграждане на Дома на техниката (БИАД) в София. Подкрепя Андрей Николов и разработвания от него проект за Паметник на Незнайния воин в София. Подпомага с редовна рента трима ветерани от Освободителната война.

Арестуван след преврата на 9 септември 1944 г. и умира „неочаквано“ на 2 май 1945 г. при неизяснени обстоятелства.

2. Проф. инж. Любен Божков

Роден е през 1880 г. във Варна. Следва инженерство във Виена. Като млад инженер участва в строежа на Варненското пристанище и пристанище „Евксиноград“. Главен инспектор на военноморските строежи в България, след това работи в дирекция „Железници и пристанища“, където достига поста Главен директор. През 1934 – 1935 г. е директор на Дирекция „Природни богатства“.

Професор в Държавната политехника от 1943 г. и във Варненския университет от 1951 г. Радетел за внедряване на стоманобетонните конструкции у нас. Участва в изграждането на подбалканската ж.п. линия и на линията Саранбей-Добринище. Разработва идеен проект за ж.п. линия Левски-Ловеч-Троян и за мост на Дунав при Гиген. Председател на Българското географско дружество.

През 1940 г. избран за член на Нешънъл Географик в САЩ. Автор на книгата „България не е само страна на розите“, издадена и на английски. Запален библиофил, в края на живота си подарява уникалната си сбирка географски карти на Народната библиотека в София (Сбирка „Любен Божков“).

Носител на Големия кръст на Почетния легион. Приет в Ротари клуб София на 6 юли 1933 г. с класификация „Ж.П. транспорт“. Първи дистрикт гуверньор на Дистрикт „България“ 1940/1941. Убеден антинацист, пише протестни писма до правителството на III райх във връзка с публикации в Германия, уронващи престижа на България. Заедно с проф. Методи Попов организира в Ротари клуба цикъл лекции, осмиващи теориите за

„чиста раса“. Консултант на българската делегация за Парижките мирни преговори. След войната взима участие във възстановяване на ж.п. трафика, но поради несъгласие с внедряването на неподходящия за условията у нас почин на „тежкотоначниците“, бива отстранен.

През 1951 г. заболява тежко и излиза в пенсия. Починал през 1959 г. в София

3. Проф. д-р Стефан Ватев

Роден през 1866 в Ловеч.

Следва медицина в Хайделберг, Тюбинген и Лайпциг.

Професор в Медицинския факултет, завежда Катедра по детски болести. Директор на Дирекция „Народно здраве“. Председател на Върховния медицински съвет. Открива първата детска консултация у нас през 1924 г. Основоположник на клиничната социална педиатрия в България. Председател на природоматематичния отдел на БАН, един от основателите на Българския лекарски съюз. Основател и председател на Съюза за закрила на децата в България. Публикува многобройни научни трудове в областта на педиатрията, хигиената, антропологията и съдебната медицина.

Приет в Ротари клуб София на 5 септември 1940 г. с класификация „Педиатрия“.

Починал през 1946 г. в София.

4. Инж. Цвятко Кадийски

Роден през 1903 г. в Сопот.

Завършва машинно инженерство в Бърно, Чехия. Първият българин получил ротарианска стипендия (от РК Бърно). Завръща се в България като представител на чехословашките фирми за земеделски машини и напоителна техника. Въвежда напояването чрез дъждуване в България и изгражда и популяризира първите у нас инсталации за оросително напояване. Проектира и изпълнява десетки напоителни помпени станции, вкл. Гомотарци, Арчар-Орсоа, Любимец, Св. Иван Рилски, Бръшлян, както и помпени станции за пресушаването на стралджанското и мраморското блато, помпените системи за модерните оризища край Ямбол, за водоснабдяването на Харманли и Фердинанд (сега Монтана). След освобождението на Добруджа проектира и изпълнява над 20 дълбочинни помпени водоснабдителни станции. С голям принос за въвеждане на индивидуални водомери в София, Сливен и др.

Един от петимата първооснователи на Ротари в България през 1933 г. Един от инициаторите за създаване на българо-чехословашка търговска камара. В годините на окупацията на Чехия и Моравия през фирмата му преминава канал за прехвърляне на застрашени евреи и участници в чешката съпротива от Протектората до безопасни места. Щедър меценат на художници и писатели. Подкрепя финансово образованието на децата от поробена Добруджа.

След 9 септември 1944 г. ръководи изграждането на важни напоителни и водоснабдителни обекти, но през 1948 г. фирмата му е закрыта, а от 1950 г. е принуден за работи в различни занаятчийски кооперации, след което е поканен на работа в групата съветски предприятия в България като ръководител на отдел „Сондажни проучвания“. След 1956 работи в Чехословашкото търговско представителство като инженер специалист.

Активен член на БИАД и на НТС. Носител на златната юбилейна значка на Съюза. Един от съоснователите на Националния музей на техниката в София.

Починал през 1985 г. в София.

5. Стойчо Мошанов

Роден през 1892 в Дряново.

Завършва право в Екс-ан-Прованс, Франция. Участва във войните за обединение на България. Член на Демократическата партия. Народен представител (1928–1940) Министър на народното стопанство 1935 г. Ръководител на Дирекцията по труда (1937–1938). Председател на Народното събрание (1938–1939). Убеден антинацист. През август 1944 г. е с мисия в Кайро за сключване на примирие със САЩ и Англия. Задълбочено се занимава с трудово и социално законодателство. Представител е на България в експертната група по обществено осигуряване към Международната организация на труда, МОТ в Женева. Привърженик е на повишената социална загриженост на държавата, което намира израз в подготвяните или подкрепяни от него закони, регламентиращи подобряването на условията за труд и стимулиране на развитието на лична инициативност и висок професионализъм. За дейността си получава висока оценка на Международното изложение по труда в Брюксел, където е награден с „Голямата златна олимпийска корона на труда“.

Приет за член на Ротари клуб София на 4 април 1935 г. с класификация „Държавна администрация“. След 1944 г. прекарва десетина години в затвори и лагери, а по-късно е изселен и лишен от пенсия. Малко преди смъртта си написва мемоарна книга „Моята мисия в Кайро“.

Починал през 1975 г в София

6. Марко Рясков

Роден през 1883 г в Габрово.

Завършва Търговско училище в Свищов и следва във Висшия търговски институт в Анверс. Работи в Кредитна банка, след това в Българска земеделска банка. Специализира в „Дисконто Гезелшафт“. Директор на Кредитна Банка (1921–1935). От 1935 г. е управител на БНБ, а малко по-късно министър на финансите. Въвежда за пръв път в България ипотечарния кредит. Въвежда нова система на данъчно облагане. Разработва голямата компенсационна сделка между Германия, Австрия и Чехословакия от една страна и България от друга страна, която допринася за слагане на края на стопанската криза в страната. С огромна заслуга за спасяване на страната от хиперинфлация по време на Голямата депресия.

Приет за член на Ротари клуб София на 20 август 1936 с класификация „Финанси и кредит“. Член на Върховния комитет на Българския червен кръст. Щедър дарител за изграждането на санаториума край Владая и за благоустройството на Чамкория (Боровец). Създава фонд към Априловската гимназия за стипендии и подаръци за отлични ученици. След смъртта на цар Борис III е определен за настойник на малолетния Симеон.

През септември 1944 г. е арестуван, предаден на „народния съд“. Изпратен на лагер в Дупнишко, изселен през 1951 г. и изпратен в концлагера Белене, освободен едва през 1954 г. Временно е освободен между 1947 г. и 1949 г., за да приведе в ред Кредитна банка като освен за управител на българската част на банката е назначен и за съветник във Върховната стопанска камара. След изпълнение на тази задача, през 1949 г. отново е изселен в Севлиево.

Умира през 1972 г. в София.

7. Генчо Стайнов

Роден през 1884 г. в Казанлък.

Завършва Търговската гимназия в Свищов и следва електроинженерство в Лозана. Участва във войните за обединение на България. Запазени са негови писма и фотографии, свързани с обсадата на Одринската крепост. През 1907 г. проектира и ръководи построяването на ВЕЦ Енина (първата изцяло българска електроцентрала, която работи и до днес!), електрифицира Казанлък. Разширява текстилната фабрика „Братя Стайнови“, където за работниците осигурява безплатен стол, общежития, парк, басейн, амбулатория и пр. Създава метод за стрелба по самолети (патентован в САЩ), апарати за метеорологични изследвания. Прави проучвания на валежите в България и изследване на поречията на реките Тунджа и Арда с оглед на използването на хидроенергийните им ресурси.

Приет за член на Ротари клуб София на 27 юни 1935 г. с класификация „Вълненотекстилна промишленост“. Член на Общия съюз на българските индустриалци, подал оставка през 1942 г. заедно с Ив. Балабанов, В. Пеев, Т. Губиделников, Д. Савов и други ротарианци поради несъгласие със стопанската политика на правителството.

През 1947 г. предприятията му са национализирани, той е подложен на преследване. Щедър меценат (самият той е надарен художник и фотограф), подпомага творчеството на Дечко Узунов, Иван Лазаров, Константин Щъркелов и др.

Умира през 1966 г. в София.

8. Иван Балабанов

Роден през 1888 във Враца.

Завършва Висше училище по световна търговия във Виена. Започва работа в книжната индустрия, организира дъскорезници в Рилската гора, изгражда теснолинейната жп линия за Рилски манастир. Построява спиртната фабрика в Мездра, където започва промишлено производство на биогориво, както и ВЕЦ Брусен край града. С италиански капитали изгражда и първата у нас тъкачница за санитарен текстил „Бахова“. Допринася за модернизацията на бубарството у нас. Инициатор за построяване на първата модерна кланица в София, с лаборатории, хладилни депа и пр. През 1917 – 1920 г. построява хотел „Империал“ в София по проект на арх. Кирил Маричков.

Носител на Ордена на Почетния легион. Изключителна социална дейност: за работниците в Рила построява цяло градче със съответната инфраструктура (болница с родилно отделение и стоматология, детски дом, магазини, оркестър) и еднофамилни къщи, предоставяни безплатно. Особени заслуги има за гр. Мездра и Враца. Дарява средствата за изгражда училище (сега „Христо Ботев“), както и черквата „Св. Георги“ в Мездра, изографисана през 1932 г от Дечко Узунов. С негово дарение е довършена сградата на читалище „Развитие“ във Враца (1941), където се настанява Врачанският областен театър.

Приет е за член на „Ротари клуб“ София през 1935 г. с класификация „Химическа промишленост – спиртоварство“. Член на Общия съюз на българските индустриалци. През 1942 г., заедно с Т. Губиделников, Д. Савов, Г. Стайнов, Велизар Пеев и др. ротарианци подава оставка поради несъгласие със стопанската политика на правителството.

През 1946 г. напуска нелегално България, за което е осъден задочно на смърт. Дълги години работи в Италия и Австрия.

Умира през 1969 г. в Женева.

9. Митрополит Неофит Видински

Видинският митрополит Неофит (Никола Караабов) (1868, с. Кум-Дуванджий (Гълъбово), Старозагорско – 1971, Видин) е Видински митрополит от 1914 г. и наследява на поста Антим I и митрополит Кирил Видински. Той оставя огромно духовно наследство на Видинската епархия, която ръководи 57 години! От 1921 г. до смъртта си е член на Св. Синод. Между 1922 г. и 1923 г. е председателстващ Църковно-народния събор, а от 1930 г. до 1945 г. е заместник-председател на Св. Синод на Българската православна църква.

Учи в Цариградската духовна семинария, а през 1894 г. постъпва в Петербургската духовна семинария. Завършва с отличие Петербургската духовна академия (1900), след което е протосингел на Сливенската св. митрополия (1900–1902) и протосингел и на Видинската св. митрополия (1902–1905). От 1905 г. е архимандрит и протосингел на Св. Синод, която длъжност изпълнява до 1 август 1906 г., а от същата дата е ректор на Софийската духовна семинария, какъвто остава до 1912 г. От 1909 г. е Велички епископ. От 1912 г. е духовен инспектор при Екзархията в Цариград. През декември 1912 г. за кратко управлява и Велешка епархия. След Балканската война поема редактирането на „Църковен вестник“ в София.

Митрополит Неофит полага основите на организираната църковно просветна и благотворителна мисия на БПЦ. През 1914 г. учредява към Видинската митрополия фонд „Епархийска църковна просвета и милосърдие“ и на организацията „Православно добротворно просветно братство“ за подкрепа на бедни, болни и нуждаещи се. Настанява на работа безработни и поема издръжка на сиропиталището в града. По този модел след Първата световна война Св. Синод приема Правилник за уредба и ръководство на „Православни добротворни просветни братства в България“. Прави много големи дарения за град Видин, учредява фонд „Епархийска духовна просвета“ (1922) с цел „да подпомага и подкрепя носителите и проповедниците на духовната просвета в епархиите“, осигурява стипендии на бедни ученици и студенти от епархията, които учат в духовни семинарии и Богословския факултет. Създава фонд „Мавзолей паметник Антим I“ и организира изграждането на мавзолея, учредява фонд „Вътрешна църковна мисия“ (1933) за християнска и църковна дейност, поддържа безплатна трапезария за бедни ученици и сираци, подпомага сиропиталището и старопиталището във Видин. През 1938 г. създава в Лом (част от Видинската епархия) професионално училище за малолетни осиротели девойки. С лични средства учредява фонд „Желязка презвитера и син Желязко“ (1935), а приходите от дейността му се отпускат на женското благотворително дружество „Развитие“ за покупка на дрехи и обувки на бедните деца, както и за

ремонт на детския дом във Видин. През 1938 г. създава фонд в памет на покойния си син за построяване на детски дом и дарява средства. Домът съществува до днес като образцова детска градина. Учредява фонд „Видински митрополит Неофит“ и дарява на Св. Синод голяма сума за „подготовка на бедни, но способни юноши, възпитаници на духовните учебни заведения, за бъдещи пастири във Видинската епархия“.

След 9 септември 1944 г. всички фондове, създадени от него, преустановяват дейността си, средствата им са национализирани, а той е обявен за враг на новата власт.

Св. Синод на БПЦ под ръководството на митрополит Неофит се противопоставя на правителствените постановления за „решаването на еврейския въпрос“. Темата за еврейския въпрос се обсъжда почти на всяко заседание на Св. Синод: през 1940 г. митрополитите категорично заклемяват приемането на Закона за защита на нацията (ЗЗН) и изискват отмяната му. През 1941 г. остро протестират срещу разпоредбите му, които забраняват бракове между християни и евреи. През 1942 г. митрополит Неофит изпраща писма до министър-председателя за защита на християните от еврейски произход и настоява да се прекрати преследването на евреите изобщо. През 1943 г. Св. Синод се противопоставя на изселването на евреите от различни градове на страната и описва тяхното положение.

Св. Синод възлага на митрополит Неофит да организира среща при цар Борис III, на която той лично да бъде уведомен за позициите на православните архиереи по еврейския въпрос. До септември 1944 г. Св. Синод непрекъснато критикува антиеврейските действия, като изпраща писма и изложения до институциите и насочва общественото мнение в защита на българските евреи.

Това е акт на колективно проявено достойнство, известен само на изследователите на историята на Холокоста. Само Българската православна църква в християнския свят, под ръководството на митрополит Неофит Видински, провежда единна, явна и категорична политика за защита на евреите.

10. Патриарх Кирил

Патриарх Кирил (1901, София – 1971, София) е роден със светското име Константин Марков Константинов в Ючбунар, като четвърти син в седемчленното православно семейство на Марко и Поликсена Константинови. Начално и прогимназиално образование получава в Софийското народно училище „Христо Ботев“.

През 1920 г. завършва Софийската духовна семинария и през есента се записва в Богословския факултет на Белградския университет, където учи шест семестъра. В този период учи и философия във Философския факултет на Загребския университет.

Завръща се в България през есента на 1923 г. На 29 декември 1923 г. е замонашен с името Кирил, а на следния ден е ръкоположен в чин йеродякон. От 1 януари 1924 г. е учител възпитател в Софийската духовна семинария. През есента на същата година започва да учи в Богословския факултет на Черновицкия университет в Румъния, който завършва през 1926 г.

Назначен е за секретар на Рилския манастир и след шестмесечна служба Св. Синод отново го назначава за учител възпитател в Софийската духовна семинария.

Защитава докторат по богословие в Черновицкия университет (1927), след което специализира философия в Берлинския университет и проявява голям интерес към историята на Църквата.

От юни 1930 г. е ръкоположен в чин йеромонах, а от декември 1931 г. е назначен за протосингел на Софийската митрополия. От януари 1932 г. е архимандрит. От септември 1932 г. е началник на Културно-просветния отдел при канцеларията на Св. Синод, а от септември 1934 г. е главен секретар на Св. Синод. През юли 1936 г. е възведен в епископски сан.

След смъртта на митрополит Максим Пловдивски епископ Кирил Стобийски е утвърден за митрополит на Пловдивската митрополия през 1939 г. Усърдно се грижи за църквите и строежа на нови храмове, за манастирите и земеделските стопанства, развива благотворителна дейност, като създава пет сиропиталища и четири трапезарии и пише проповедническа литература

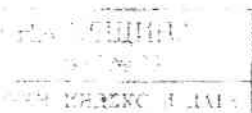
През 1943 г. митрополит Кирил има много важна роля в действията на БПЦ за спасяването на българските евреи. Обявява се в защита на пловдивските евреи, за което е провъзгласен през 2000 г. от организацията „Яд Вашем“ за „праведник на народите“.

След 9 септември 1944 г. е арестуван и няколко месеца е в затвора, където е малтретиран. Освободен е след застъпничество на еврейската общност в България.

На 3 януари 1951 г. е избран за заместник-председател на Св. Синод. На 8 май 1953 г. в София започва Третият църковно-народен събор, председателстван от него. Съборът утвърждава нов устав и два дена по-късно преминава в патриаршески изборителен събор. На 10 май 1953 г. със 104 от общо 107 гласа съборът избира Кирил за български патриарх и софийски митрополит.

Научните трудове на патриарх Кирил в областта на българската културно-национална и църковна история са важен принос към историята на българската църковно-национална борба. Той е почетен доктор на Софийския университет и на Московската духовна академия.

Погребан е в църквата „Света Богородица“ в Бачковския манастир.

До кмета на София г-жа

Фандъкова

Предложение

**От членове на клуб „Златна възраст” при
ОЕБ „Шалом” –София**

Госпожо Фандъкова, известно е, че през Втората световна война германските нацисти за убили много мирни хора в Европа. В различни градове имената на улици и площади напомнят за тази тъжна страница от човешката история. Така например в центъра на град Люксембург има градинка, която се казва „Place de Martyres” („Площад на мъчениците”), в същия този град има улица, която се казва „ Rue de la déportation” (улица на депортираните”). Това е улицата на която се намира старата гара, отправен пункт на депортираните евреи. Но в Европа е имало много хора, които с риск на живота си са спасявали обречени на депортиране и унищожение мирни хора в това число и на евреи. „Праведник на света” е почетно звание, което държавата Израел дава на хора от нееврейски произход, които са спасявали евреи от нацистко изстребление по време на Холокоста. Такива праведници има хиляди. Ето един пример: в белгийския

град Намюр, на площад, който не е далеч от гарата, има табелка, на която пише „Place Abbé Joseph ANDRÉ” („Площад отец Жозеф Андре”). Този отец е водел борба за спасяването на стотици еврейски деца от депортиране в лагерите на смъртта. Жозеф Андре е бил поканен през 1967 г. в Израел и там е получил титлата „Праведник на народите”.

България също си има своите „Праведници на народите”. Това са:

1. Рубин Димитров,
2. Димо Казасов,
3. Спиро Данков,
4. Михаил Михайлов,
5. Димитър Пешев,
6. Петър Михалев,
7. Асен Суичмезов,
8. Павел Герджиков,
9. Анна Попстефанова,
10. Анна Сърчаджиева,
11. Вера Тасева-Ичкова,
12. Младен Иванов,
13. Иван Момчилов,
14. Стефан, Софийски митрополит,
15. Кирил, Пловдивски митрополит,
16. Атанас Костов,
17. Станка Стойчева,
18. Надежда Василева,
19. Васил Иванов,
20. Владимир Куртев.

Предлагаме една улица в София да се нарече „Български праведници”.

Това предложение се поддържа от:

1... Елена	Танаро
2... Авраам	Танаро -
3... Софм	кас
4... Ор Стм	Андреев

5. <u>Борис</u>	<u>Июшева</u>
6. <u>Ханн</u>	<u>ХАНН</u>
7. <u>Белиз</u>	<u>Давидова</u>
8. <u>Миряна</u>	<u>Сержанова</u>
9. <u>Сава</u>	<u>Луца</u>
10. <u>Милка</u>	<u>Горданова</u>
11. <u>Алби</u>	
12. <u>Христина</u>	<u>Терез</u>
13. <u>Георгина</u>	<u>Терезски</u>
14. <u>Иван</u>	<u>Ирина</u>
15. <u>Рада</u>	<u>Ирина</u>
16. <u>Илиана</u>	<u>Силва</u>
17. <u>Калитра</u>	<u>Бехар</u>
18. <u>Леон</u>	<u>Сейдгар</u>
19. <u>Реня</u>	<u>Зишка</u>
20. <u>Викториа</u>	<u>Атанасева</u>

Подписите са положени пред Председателя на клуб
„Златна възраст” г-н Аврам Папаро,

София, юни 2016 г.